

POUTNÍK

občasník pro křesťanskou cestu
připravují farní sbory
Českokobratrské církve evangelické
v Chrástu a v Kralovicích

2. číslo / červenec 2015

ÚVODNÍ SLOVA

Milí čtenáři!

Držíte v rukou druhé číslo Poutníka, tentokrát zaměřené na výročí upálení M. Jana Husa. Moc nás potěšilo, že jsme minulé číslo museli dokonce dvakrát do-tiskovat, s takovým zájmem jsme skutečně nepočítali. Jako redakce jsme amatéři, učíme se „za pochodu“, někteří i za pochodu. Chtěli bychom vás i proto požádat o zpětnou vazbu - co se vám v Poutníkově líbí, co byste si rádi přečetli, ale i co považujete za zbytečné nebo co se vám nelíbilo. Nechceme vydávat časopis pro sebe, takových je v českých zemích spousta, rádi se vám budeme obsahem snažit vyjít co nejvíc vstříc. Stejně tak nám napište, pokud byste sami chtěli přispět článkem. Kontakt do redakce najdete na zadní straně nebo nás můžete oslovit přímo ve sborech. Snažíme se postupně rozšiřovat i distribuci: pokud byste chtěli časopis dostávat emailem nebo poštou, dejte nám vědět.

Děkuje a příjemné čtení přeje vaše redakce

MODLITEBNÍ KOUTEK

Člověk prý slyší jen to, co slyšet chce... A co Bůh? Slyší Bůh naše prosby? Na to jsem našla odpověď ve chvíli, když jsem hledala inspiraci pro článek. Náhodou se mi dostala do ruky modlitba 92leté paní Marie Kluzáčkové, matky pěti dětí a 18násobné prababičky z Dobronína.

Pro naši osobní modlitbu nám mohou být velikou pomocí modlitby sepsané a posvěcené staletími, ale to samo o sobě nezaručuje, že se budeme modlit srdcem. To ovšem rozhodně není tento případ.

„Já Tě prosím, Pane Bože
dej mi zdraví, duši klid,
abych mohla v těžké době
sama sobě posloužit.

Do srdce mi pro každého
upřímnost a lásku dej,
na práci, kterou budu konat,
tak mi při ní pomáhej.

Tobě věřím v Tebe doufám,
proto při mně Bože stůj,
tělo mé i duši moji
Pane Bože, opatruj.

Když těžkej kříž mě tíží,
s důvěrou klesám k nohám Tvým.
Když zoufalství se k duši mé blíží
budeš-li se mnou, zvítězím.

Pane můj a Bože můj,
na moje děti pamatuj.
Zoufale prosím večer i zrána,
ať se jim nezavře k nebesům brána.“

-dž-

JEŠTĚ K NOCI KOSTELŮ

V Kralovicích jsme se podruhé připojili k NK, letos poprvé plně vlastními silami - loňský program totiž ještě zajišťovala tehdejší chrástecká vikářka Martina Pumrová (nyní již farářka sboru v Kloboukách u Brna). Několik poznámek k průběhu večera si můžete přečíst na webu sboru. Zde bych se chtěl jen krátce zamyslet nad smysluplností účasti maličkého sboru na takovéto mamutí akci... Je zřejmé, a je to dobře, že se z Noci kostelů stala zavedená akce, která je hojně navštěvovaná veřejností. Zároveň je zřejmé, že dnešní Noc kostelů je konzumní honbou za zážitky, na které už většinou nic nepřipomíná, že kostel je stavba postavená k jednomu zcela konkrétnímu účelu - pro zvěstování a modlitbu. Skoro mám někdy dojem, že

mají organizátoři snahu to často spíše zamaskovat, aby se příchozí nevěřící většina nepohoršovala. Je jasné, že malá společenství, např. kralovický evangelický sbor, nemají šanci konkurovat velkému programu bohatších společenství. Je ale příjemným zjištěním, že určitá část příchozích měla zájem mimo letáků, pohledů, razítek a občerstvení si také popovídat o církvi, o víře i o sboru, ale na to nezbývalo dost lidí, kteří by se mohli zájemcům věnovat. Pak je otázkou, pro mě osobně důležitou, zda se spíš než na účast na celostátní akci nesoustředit na naše nejbližší okolí a nepokusit se o nějakou formu sborového večera, kde by pro osobní setkání bylo dostatek prostoru. Jistě, sběratelé razítek by nepřišli, ale možná někdo, komu ještě původní účel kostelní stavby není zcela lhostejný.

-mjt-

I chrástecký sbor se zúčastnil Noci kostelů, vrcholem večera byla vernisáž výstavy fotografií Pavla Falátka, jejichž upravené reprodukce ilustrují toto vydání Poutníka, doprovázených verši Jiřího Pejly, inspirovanými biblickými žalmi. Přijďte si ji do konce roku sami prohlédnout. A co při slavnostním otevření zaznělo?

ŽALMÚZIE ANEB O ŽALMECH A ŽALUZIÍCH

S označením biblických žalmů je potíž. České slovo žalm je krásné, ovšem poněkud matoucí. Spojujeme si ho totiž se žalem a žalozpěvy, zatímco původní hebrejský název této biblické knihy zní „tehilim“, což znamená chvalozpěvy. Najdeme v nich ovšem obojí: chválu i náрек. Obojí patří v pohledu víry k sobě a nevyklučuje druhé. Z literatury známe mnoho veselých písni i mnoho tklivých veršů. Ale hloubka žalmů spočívá v tom, že naší radosti dávají základ a našemu žalu adresáta. Je tu Dárce života, který je důvodem naší radosti a kdo slyší náš náрек. Žalmy nám dávají slova tam, kde nám slova chybí. Formulují naše utrpení a náš smutek jako náрек, který je možné vyslovit, protože někam, k někomu míří. A vyslovují radost, která někdy zurčí hluboko v nás, ale kterou můžeme uchopit jenom tehdy, když vyjdeme s nás samotných a vyslovíme ji jako dík a chválu.

A to je to, co spojuje žalmy s žaluziemi, respektive s tím, jak je vidí a fotí Pavel Falátek. Profesor Jaroslav Vokoun si přál mít reprodukci žaluzií na obalu své knihy o tom, jak číst Bibli jako Bibli. Pavlovy fotografie podle něj vyjadřují to, co on se snažil sdělit slovy. Ukázat, že za tím, co máme v ruce, co čteme, co vidíme, ještě něco je. Vidíme to a zároveň nevidíme. Jako když se díváme z okna přes žaluzie: Jejich

smyslem je zakrývat, ale zároveň propouštět světlo tak, aby bylo našim očím snesitelné. Je důležité se umět dívat, aby člověk zahlédl to důležité. Zůstaneme u pohledu na zatažené závěsy nebo si všimneme, že se za nimi ještě rýsují kontury něčeho jiného? Zůstaneme ponořeni do naší všednosti, do našich smutků a radostí, nebo si všimneme, že právě v nich a za nimi ještě něco prosvítá?

-kš-

ŽALUZIE

Co mě přitahuje až fascinuje na žaluziích?

Co mají společného s žalmy, poezií, hudbou?

V básni, i když není zřymovaná, vnímáme rytmus, hudbu slov. O rytmu v hudbě je zbytečné hovořit. Základní rytmus je u žaluzií dán konstrukcí.

Lamely jsou poskládány v pravidelném sledu. Pravidelný rytmus může být různě narušován, může se vzájemně prolínat atd.

Za zmínku stojí samotný charakter čáry - linie. Jiná linka vznikne při kresbě perem, jiná při použití štětce, nebo fixu. Zvláštní charakter má linie stínu i světla na látkových žaluziích.

Zadívejme se na linie - kresbu ve fotografiích. Kvůli soustředění na hru světla a stínu jsem je převedl do černo-bílé podoby. Vypustil jsem barevnost.

Tak jako se zaposloucháte do melodie hudby, nebo slov, zadívejte se do rytmu linií. Můžete se soustředit na linie, které se kříží, narážejí do sebe, plynou vedle sebe, padají, nebo se vznášejí. Jsou to příběhy linií, čar v ploše. Snad v nich zaslechnete výpověď o životě, výpověď, která je zachycena v žalmech i poezii.

Pavel Falátek

K HUSOVU VÝROČÍ

Do kroniky katolické farnosti v Dýšíně si na začátku 20. století jeden z mých předchůdců, dýšinských farářů, zapsal, že je spokojen s tím, že na zdejší husovské slavnosti dorazilo onen rok jen velmi málo lidí.

S učením a vírou historického Mistra Jana Husa bude mít současný katolík pravděpodobně jen velmi málo problémů, paradoxně v některých ohledech mnohem méně, než leckterý protestant. Konec konců i Jan Hus byl katolickým knězem a jeho záměrem nebylo vymezit se vůči katolické církvi, ale reformovat ji. Problém, který snad může především u starší generace podvědomě přežívat, je problém psychologický. Postava Mistra Jana příliš dlouho rozdělovala či se k rozdělování křesťanů zneužívala a zdá se mi, že z

obou stran. Být katolíkem dlouho znamenalo nemít s Husem nic společného a mít v úctě Husa dlouho znamenalo nemít rád katolickou církev. Překonat tuto mentalitu jistě pro mnohé lidi, kteří v ní byli vychováni, může být podobně obtížné jako vyrovnat se se svými traumaty z dětství.

Osobně si pro mnoho vlastností Mistra Jana velmi vážím a svou vírou, křesťanskou radikalitou a věrností až k smrti je jistě inspirujícím pro všechny křesťany bez ohledu na konfesi. Katolický pohled však může mít s některými Husovými postoji problémy, pokud se na jeho dobu nedokáže dívat jinak než očima té naší. Mistru Janovi se tak někdy vytýká, že si moc nedělal z rozhodnutí svého biskupa, kterému při kněžském svěcení sliboval poslušnost, že pokud by se vzala vážně jeho teze o tom, že církevní i světský představený v těžkém hříchu zastává svou funkci neoprávněně, vedlo by to nejspíše ke společenskému rozvratu, že mnohé jeho požadavky byly nereálné a utopické. Pokud ale pohlédneme na dobu, v níž žil, dobu očekávání brzké parusie, dobu kupování si úřadů a četných nesmyslných exkomunikací, dobu, která církevní autoritu znevěrohodnila tím, že tři kardinálové o sobě tvrdili, že jsou právoplatnými papeži, je samozřejmě jednání Mistra Jana i v katolických očích mnohem pochopitelnější.

G. K. Chesterton píše, že křesťanská víra je často vyjádřena dvěma opačnými pohledy, které se vzajem-

ně vyvažují a ani jeden z nich nesmí přebujet na úkor toho druhého. Bůh je jeden, ale zároveň v něm jsou tři, Kristus je člověk, ale zároveň Bůh. Rád bych se na učení Mistra Jana díval jako na jednu z těchto dvou pravd: ano, církev musí být očištěna, ano, musí žít mnohem více podle evangelia, než jak žije, a je nehorázné, že to tak není. Nechci ale přitom zapomenout na druhou pravdu, které také věřím, že jsou chvíle, kdy člověk musí církev přijmout i s jejími ranami, bolestmi a chybami a mít ji rád přesto, že se tolik odlišuje od ideálu toho, jaká by být měla.

Pavel Petrašovský
katolický farář v Dýšině

CÍRKEVNÍ ROK: SVATÁ TROJICE: JEDNOTA A ROZMANITOST

Neděle po skončení velikonoční doby počítáme po svaté Trojici. Tento pojem, který na nás někdy působí poněkud odtažitě, vyjadřuje ústřední tajemství křesťanské víry: Věříme v jednoho Boha ve třech osobách - Otce, Syna a Ducha svatého. Pojem Trojice v Bibli formulovaný nenajdeme, jeho obsah však ano. Poslechněme si například slova apoštola Pavla křesťanskému sboru v Korintu:

Jsou rozdílná obdarování, ale jeden Duch; rozdílné služby, ale tentýž Pán; a rozdílná působení moci, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech. (1K 12,4)

Proč apoštol prostě jednoduše nenapíše: Je tolik různých věcí, které pochází od Boha, ale jen jeden Bůh? Prostě a jednoduše. Ale Pavel si při vyjadřování křesťanské víry nestačí s odkazem k jednomu Bohu. Mluví o Bohu, Pánu a Duchu. Dodejme: O Bohu Otcí, Ježíši jako Pánu a Duchu svatém. Jen tak je možné mluvit křesťansky o Bohu, který se nám dává poznat v Ježíši Kristu.

Striktní monoteismus, který známe třeba z islámu, znamená totalitu. Bůh je nahoře, člověk je dole. Bůh přikazuje, člověk poslouchá. To by ale nebyl celý křesťanský příběh. Do něj nepatří jen Boží panování, ale i Ježíšovo ponížení a poslušnost a přebývání Ducha v lidském srdci. Láska, svoboda, vzájemnost - tyto hodnoty, které jsou pro nás tak důležité, by nemohl Bůh darovat člověku, pokud by je neměl nejprve sám v sobě. Trojiční, vícesobový Bůh, nejen vládne, ale i slouží, nejen vlastní, ale i obdarovává. Bůh, který není jednotlivec, ale společenství, je tak hrází proti každé totalitě - proti každé jednoduchosti, která vylučuje různost. Bůh je jednotou v různosti - a tudíž základem jednoty, kterou v naší různosti a rozptýlenosti hledáme a z lidských zdrojů najít nedokážeme.

Ovšem na tajemství Boží trojjedinosti se můžeme podívat i z druhé strany. Stejně bezúspěšný by totiž byl i svět, plný rozmanitosti, který by nic nespojovalo. Někdy takhle svůj život vnímám: Jako souhrn zcela různých věcí, potřeb, zkušeností, které nelze převést na jeden společný jmenovatel. Topím se v mnohosti a toužím po jednotě – se sebou samým, s druhými, s Bohem. Cítím se rozptýlený a toužím po soustředění na jedno podstatné. Apoštol má pro nás tedy dobrou zprávu: i v mnohosti existuje jednota. Jsou rozdílná obdarování, ale tentýž Duch; rozdílné služby, ale tentýž Pán, rozdílné moci, ale tentýž Bůh...

Bůh neruší mnohost jednotou. Ale povyšuje rozmanitost jakoby na vyšší úroveň: v sobě ji harmonizuje, sjednocuje. Je jedno božství, ale tři osoby, které jsou v souladu, ale zůstávají přitom samy sebou. Proto obdarování, službu a moc, o kterých apoštol mluví, nejde oddělovat. Mají smysl pouze pospolu. K čemu by byly Boží dary, kdyby nebyly používány ke službě? K čemu by byla naše dobře míněná snaha bez Boží síly? Jak dopadá moc nebo nadání, které někdo vlastní bez postoje služby, dobře víme. Stejně tak ale i služba a se stává jen „marným lidským namáháním“ bez Božích obdarování a jeho síly. V této zkušenosti se podle apoštola Pavla dotýkáme tajemství Boží trojjedinosti.

Nevěříme prostě a jednoduše v jednoho Boha ani ve tři bohy. Věříme v Boha trojjediného, který sjednocuje rozptýlenost a mnohost světa. A zároveň garantuje rozmanitost a tak brání každému přílišnému zjednodušení. Bůh není jen svrchovaným Vládcem nad námi, ale v Kristu také Bohem po našem boku, naším bratrem, a v Duchu Bohem v nás, naši vnitřní silou, útěchou a inspirací. Jen tak přemáhá rozpolcenost naší existence a překlenuje všechny propasti: Je Bohem všemohoucím stejně jako v Kristu na kříži Bohem bezmocným, Bohem, jemuž patří vševědoucnost, k níž ovšem patří i Ježíšovo vědomí opuštěnosti Bohem. Je Bohem nad námi, s námi i v nás.

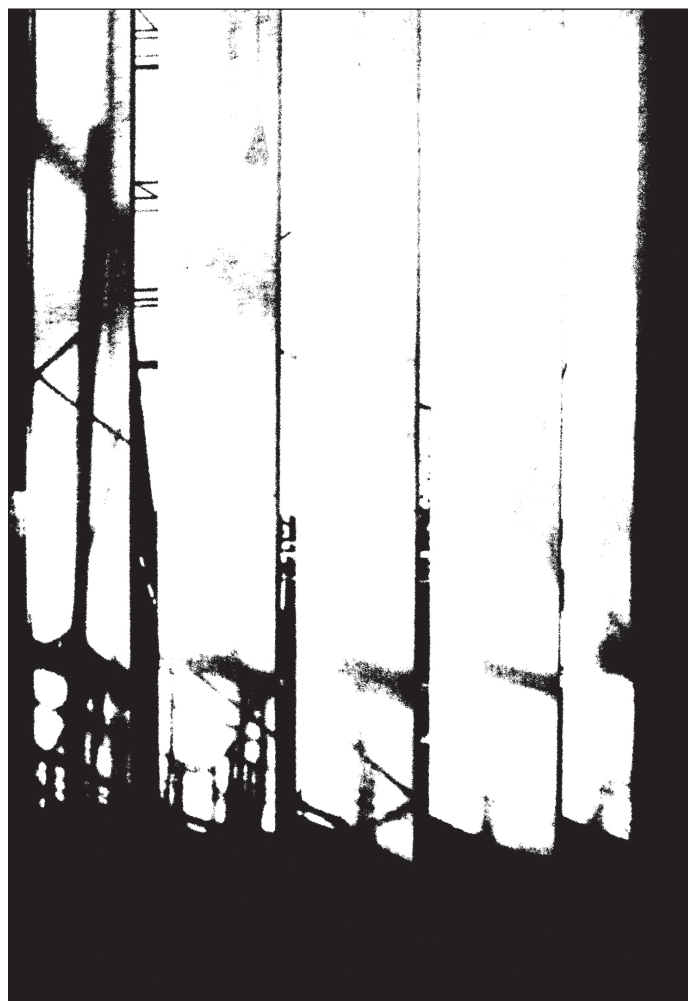
Sláva Otci i Synu i Duchu svatému jako byla na počátku i nyní i vždycky a na věky věků. Amen.

-kš-

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE

se ohlédneme za připomínkou Husova výročí, zeptáme se několika nedávno pokřtěných, jaká byla jejich cesta do církve, a také nezapomeneme na úrodu a

naše díkyvdání za ni. V Kralovicích má evangelický sbor čerstvě doplněné staršovstvo a také sborového bratra, který se zabývá vnějšími vztahy sboru. Navštívíme je a zjistíme, jak se jim v nové službě daří.

POZVÁNKY

V týdnu od 27.7. proběhne na faře v Chrástu příměstský tábor pro děti od 5 do 11 let. Pestrý program bude spojit téma stromu. Platba činí 700 Kč (1000 Kč za dva sourozence) a zahrnuje oběd, svačiny, pitný režim, pomůcky pro aktivity a odměny. Ještě jsou volná místa. Přihlášky a bližší informace na <http://chrast.evangelnet.cz>.

BOHOSLUŽBY

Chrást - neděle v 9,30 h; **Kralovice** - neděle v liché týdny v 9 hodin (ČCE), v sudé týdny v 10,30 h (CČSH). Pravidelné biblické hodiny a jiné akce se v létě nekonají.

Poutník. Občasník pro křesťanskou cestu FS ČCE v Chrástu u Plzně a Kralovicích.

Redakce **Matyáš J. Turský** (e-mail: matyas.tursky@evangelnet.cz, mobil: 608 833 790)

Karel Šimr a **Dagmar J. Ženíšková**. Sazba, grafika: **Petr Vrobel**.

Tohle číslo vyšlo v červenci 2015. Ke stažení na: kralovice.evangelnet.cz; chrast.evangelnet.cz